

Redefining Emunah and the Moadim: A Novel Approach to Sefer Shemot

1) שמות פרק יד

(ל) ויִוֹשַׁע יְקוֹק בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵעַל שְׂפַת הַיָּם:
(לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְקוֹק בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם אֶת יְקוֹק וַיֹּאמְרוּ בְּיַקּוֹק וַיִּבְמְשָׁה עַבְדּוֹ: פ

2) שמות פרק ז

(ג) וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרַעֲה וְהִרְבִּיתִי אֶת אֹתֵתִי וְאֶת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ד) וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲה וְנִתְתִּי אֶת יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאתִי אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁפְטֵי־גְדֹלִים: (ה) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְקוֹק בְּנֹטְתִי אֶת יָדִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

3) שמות פרק יז

(ז) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסֵּה וּמְרִיבָה עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתֵּם אֶת יְקוֹק לְאֹמֵר הַיֵּשׁ יְקוֹק בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין: פ

(ח) וַיָּבֹא עִמְלֶק וַיִּלְחַם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם:

(ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצָא הַלָּחֶם בְּעִמְלֶק מִחֵר אֲנֹכִי נָצַב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: (י) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעִמְלֶק וּמֹשֶׁה אָהָרֹן וְחֹזֵר עָלָיו רֹאשׁ הַגְּבָעָה: (יא) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגָבַר עִמְלֶק: (יב) וַיִּדִּי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתֵּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהָרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: (יג) וַיַּחְלֹשׁ יְהוָה אֶת עִמְלֶק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב: פ

4) תהלים פרק צב

(ב) טוֹב לְהַדוֹת לִיקוֹק וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ:
(ג) לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסֵדְךָ וְאֲמוּנַתְךָ בְּלִילוֹת:

5) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו עמוד ב

וכן הוא אומר (שיר השירים ג') צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו, ביום חתנתו - זה מתן תורה, וביום שמחת לבו - זה בנין בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו.

6) שמות פרק כה

(יח) וַעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כֹּרֶבִים זֶה־בְּמִקְשֵׁה אֶת־מִשְׁנֵי קִצּוֹת הַכִּפְרֹת: (יט) וַעֲשֶׂה כְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן הַכִּפְרֹת תַּעֲשֶׂוּ אֶת הַכֹּרֶבִים עַל שְׁנֵי קִצּוֹתָיו: (כ) וְהָיוּ הַכֹּרֶבִים פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סִכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכִּפְרֹת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אֶחָיו אֶל הַכִּפְרֹת יִהְיוּ פְנֵי הַכֹּרֶבִים: (כא) וְנִתְּתָה אֶת הַכִּפְרֹת עַל הָאָרֶץ מְלַמְעֵלָה וְאֶל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלֶיךָ: (כב) וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְדִבַּרְתִּי אֶתְּךָ מֵעַל הַכִּפְרֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַכֹּרֶבִים אֲשֶׁר עַל אֶרֶץ הָעֵדֻת אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

7) תלמוד בבלי מסכת יומא דף נד עמוד א

אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להן: ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה.

8) רמב"ן שמות הקדמה

...ואחרי שהשלים היצירה התחיל ספר אחר בענין המעשה הבא מן הרמזים ההם ונתיחד ספר ואלה שמות בענין הגלות הראשון הנגזר בפ' ובגאולה ממנו ולכן חזר והתחיל בשמות יורדי מצרים ומספרם אף על פי שכבר נכתב זה בעבור כי ירידתם שם הוא ראשית הגלות כי מאז הוחל. והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדיין יחשבו גולים כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

9) שמות פרק מ

(לד) וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְקוֹק מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: (לה) וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְקוֹק מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: (לו) וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: (לז) וְאִם לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֲלָתוֹ: (לח) כִּי עֵנַן יְקוֹק עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תְּהִיָּה לֵילָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: